

Ἐφημερίς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΚΥΡΙΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ

ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς

ἘΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ

καὶ παρὰ τῷ Βιβλιοπωλείῳ Βίλμπεργ

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ δὲ παρ' ἅπασιν τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Σώματα πλήρη τοῦ α' ἔτους εὐρίσκονται παρ' ἡμῶν καὶ παρ' ἅπασιν τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Συνδρομὴ ἑτησία προπληρωτὴ

Διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν Δρ. 5

Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν Φρ. γρ. 8

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ

Ὀδὸς Σταδίου ἀπέναντι Ἀρσακείου Παρθεναγωγείου

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ' ἑκάστην ἀπὸ 10—12 π. μ.

Πᾶσα παρατήρησις ἐπὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ φύλλου γίνεται δεκτὴ μόνον ἐντὸς ὀκτώ ἡμερῶν.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα εὐθύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν κυρία Καλλιρρὴ Παρρέν.

Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρόγραφα δημοσιεύμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται. — Ἀνυπόγραφα καὶ μὴ ὀηλοῦντα τὴν διαμονὴν τῆς ἀποστελλούσης δὲν εἶναι δεκτά. — Πᾶσα ἀγγελία ἀφορῶσα εἰς τὰς Κυρίας γίνεται δεκτὴ.

Αἱ μεταβάλλουσαι διευθύνσαι ὀφείλουσι νὰ ἀποστέλλωσι γραμματόσημον 50 λεπτῶν.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἡ πρώτη Σεπτεμβρίου. — Ἡ γυνὴ ἐν τῇ γερμανικῇ ἐποποιίᾳ (ὑπὸ κ. Βιρήνης Λαχανᾶ). — Δεξιά γυναικεῖα χεῖρες (ὑπὸ δεσποινίδος Καλλιόπης Α. Κυπριάδου). — Ἐκθεσις γυναικεῖας καλλονῆς (ὑπὸ κ. Ἐλένης Γεωργιάδου). — Ὁ κόσμος τῶν ἐντόμων (ὑπὸ δεσποινίδος Τούλας Κόκκαλη). — Ποικίλα. — Βιβλία καὶ Περιοδικά. -- Ἀλληλογραφία. -- Συναγωγή. -- Συμβουλή. -- Γνωστοποιήσεις. -- Ἐπιφυλλίς.

Ἡ Α' ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

Ἡμέρα κακὴ καὶ ἀποτρόπαιος, ἡμέρα κόπων, μόχθων, καὶ ἀγωνίας διὰ τὰς μᾶλλον εὐαισθήτους καὶ εὐγενεῖς τῆς φύσεως ὑπάρξεις: Τὰς γυναῖκας καὶ τὰ παιδιά. Δι' αὐτὰ ἡ βάσανος τῆς σχολῆς, δι' ἡμᾶς τὸ μαρτύριον τῶν μετοικήσεων. Τὸ μικρὸν ἀπὸ τῆς παραμονῆς τῆς ἐπαράτου ἡμέρας καταλαμβάνεται ὑπὸ μελαγχολίας. Χαίρετε ἐξοχαὶ καὶ λουτρά, καὶ καθαρὸς ἀήρ, καὶ παίγνια ἐν ὑπαίθρῳ καὶ λεμβοδρομῖαι καὶ ὄνοδρομῖαι, καὶ ἄνθη καὶ φυτὰ, καὶ πεταλοῦδαι μυριόσχημοι καὶ μυριόχρωμοι, καὶ πτηνὰ καλλιφωνα. Χαῖρε, ἀγία ἐλευθερία, συγκρατουμένη χαλαρῶς ὑπὸ τῶν ἀυστηρῶν μητρικῶν βλεμμάτων, ὑφ' ἃ πάντοτε γλυκὺ μειδιάμα ὑποκρύπτεται. Χαῖρε, ὦ γαλανὴ μας θάλασσα, σὺ ἦτις μετὰ τόσης ἀγάπης ἀπλήστως κατεφίλεις τὰ καλλιμορφα καὶ ῥοδόπλαστα μέλη τῶν ὠραίων μικρῶν Χερουβεῖμ, ἅτινα ἐν τῇ δροσερᾷ περιπτύξει σου ἠσθάνοντο ἑαυτὰ εὐδαίμονα καὶ ἅτινα μετὰ τόσων διαμαρτυρήσεων ἀπεσπῶντο τῆς ζωογόνου ἀγάλης σου. Ταῦτα πάντα ἀμὸς ἦν καὶ διελύθη, ὡς εἰπέ ποτε καὶ ὁ Χρυσόστομος.

Ἡ πρώτη Σεπτεμβρίου ἐρχεται κακόσχημος καὶ φθονερά ὡς γραῖα σιρίγκλα, ἵνα καταργήσῃ πάσας συλλήθδην τὰς ἄνω ἀπολαύσεις, ἵνα συσφίγῃ τὸν χαλινὸν ἐπὶ τοῦ λεπτοφυοῦς τραχήλου, ἵνα ἀναρτήσῃ ἐπὶ τῶν ἀσθενῶν ὤμων τῶν μικρῶν

βύρσινον βαρὺν χαρτοφύλακα, ἵνα θέσῃ εἰς τὰς παχουλὰς τῶν χεῖρας γραφίδας καὶ κονδύλια καὶ ἐπὶ τῶν ῥοδίνων ὀνύχων τῶν τὸ μαῦρον τῆς μελάνης σύμβολον, οὕτω δὲ ὀδηγήσῃ αὐτοὺς δεσμίους, κατηφεῖς καὶ μελαγχολικοὺς ἐνώπιον διοπτροφῆρου κυρίου, ὅστις ὑποδουλούμενος πρὸς αὐτοὺς ὡς αὐτοὶ πρὸς ἐκεῖνον βαρυνθεῖ καὶ ἀπελπίζεται. Σπανίως κατορθῶν νὰ μειδιάσῃ, ἀτενίζει τὰ ἀτυχῆ μικρὰ μὲ στυγνὸν καὶ βλοσυρὸν βλέμμα, ἀπονέμει αὐτοῖς νέας μεθοδοὺ τίτλους διὰ φωνῆς καὶ καὶ ὕφους οὐδὲν τὸ κοινὸν ἐχόντων οὔτε πρὸς τὸ χθεσινὸν γλυκὺ τῶν πτηνῶν ἄσμα, οὔτε πρὸς τὸν μελαγχολικὸν τῶν ἐντόμων βόμβον.

Διὰ τὸ πρῶτην φοράν εἰς σχολὴν φοιτῶν μικρὸν ἢ πρῶτη Σεπτεμβρίου εἶναι ἡ ἡμέρα τῆς ἐνάρξεως τῶν βασάνων του.

Τὴν ἡμέραν ταύτην συνάπτονται συμβόλαια ἐπίσημα μετὰ τῶν μικρῶν τούτων ἀνθρωπίσκων καὶ τῆς κοινωνίας, ἣν ἀντιπροσωπεύει τὸ σχολεῖον καὶ ὁ διδάσκαλος. Ἀναντίρρητον δὲ τυγχάνει ὅτι, ἀφ' ἧς στιγμῆς ὁ βίος παρέχεται ἀντὶ δοληφισίων ἀπόλλυσι τὸ ἦμισυ, εἰμὴ τὰ τρία τέταρτα τοῦ γοήτρου του. Ἴδου διατὶ αἱ μικραὶ καὶ οἱ μικροὶ φίλοι ἡμῶν συμπάσχουσι μεθ' ἡμῶν τὴν ἡμέραν ταύτην, καίτοι τὰ ἐλατῆρια τῶν βασάνων μας οὐδὲν ἔχουσι τὸ κοινόν.

Τὰ παιδιά ἐν τῇ σχολῇ στεροῦνται μὲν τῶν θερινῶν διασκεδάσεων, στεροῦνται τῆς σχετικῆς αὐτῶν ἐλευθερίας, ἀλλ' ἀντ' αὐτῶν νέος κόσμος πνευματικῶν ἀπολαύσεων γίνεται προσίτος αὐτοῖς, νέαν ζωὴν ἠθικὴν καὶ πνευματικὴν ἀντλοῦσιν, ἐξασφαλίζουσαν τὴν ἰδίαν αὐτῶν εὐτυχίαν.

Αἱ στερήσεις τούτων ἔχουσι σκοπὸν εὐγενῆ, ὑψηλόν. Τείνουσιν εἰς τὴν ἀνθρωπίνην τελειοποίησιν, τὴν κατ' εἰκόνα τοῦ Πλάστου ὁμοίωσιν τοῦ πλάσματος.

Ἡμεῖς ὁμως, Κύριαί μου, τί κερδίζομεν, τί ἀποκτῶμεν,

είσι κεντημένα ποικίλα διαφόρα εκ μετάξης και έριου, έστολισμένα δέ δια πλουσιών θυσάνων. Τάπητες, χειρόμακτρα, και άλλα μικρά έργόχειρα επί τής σκευοθήκης (buffet) και λοιπών επίπλων είσι πλήρη ώραιών κεντημάτων έξ έριου.

«Και όλα αυτά τὰ ήργάσθητε μόνοι;» άναφωνεί ή κ. Β. πλήρης εκπλήξεως. «Βεβαίως, είς διάστημα όλίγων έτών διηυθετήσαμεν, ως βλέπετε, ώραιον ένδιαίτημα με έργα τών χειρών μας και συγκριτικώς με όλίγα έξοδα,» άπαντ' ή οικοδόποινα. «Ταυτα είργάσθησαν αί θυγατέρες μου κατά τας ώρας τής άναπαύσεως, άφ' ου μέρος τής ήμέρας άφιέρωνον είς διανοητικήν έργασίαν. Κατ' αυτόν τόν τρόπον όχι μόνον έμαθον να κατεργάζωνται ώραια και ώφέλιμα πράγματα, άλλ' έσυνείθισαν είς τήν φιλοπονίαν και είς τήν καλήν χρήσιν του καιρού και όχι είς όχληρά όνειροπολήματα.» Δεικνύει δέ με άπαστράπτοντας υπό χαράς όφθαλμούς και άλλα μικρά έργόχειρα, τέρποντα τήν όρασιν και μ' όλην τήν διασκευήν τής οικίας συμφωνούντα.

Δυστυχώς δέν σκέπτονται ούτω όλαι αί μητέρες. Υπάρχουν πολλά, αίτινες νομίζουσιν, ότι αί θυγατέρες των έχουν άρκετήν διανοητικήν έργασίαν, ώστε να τυρανώνται και δια τών όχληρών έργοχειρών — άλλως τε υπάρχει καιρός έως ου αυτά μεγαλώσουν' εκτός τούτου αί μηχαναί εργάζονται τώρα τὰ πλείστα πράγματα, τὰ έργόχειρα δέ ούδεμίαν άξίαν έχουν — *όλίγον ράψιμον και κέντημα μαρθάνει τις και άργότερα*. Πόσον άπατώνται «*ε,τι δέν μάθει ο Γιαννάκης, ο Γιάννης δέν τό μαρθάνει πλέον*» — Οι δάκτυλοι οι μη ένωρίς έξασκηθέντες είνε βραδύτερον άδέξιοι, προς μερικάς δέ γυναικείας ένασχολήσεις έντελώς άνίκανοι. Τὰ πάντα χρήζουν μαθήσεως, άσκήσεως και του προσήκοντος καιρού, διατί δέ όχι και τό έργόχειρον.

Συνεχής διανοητική έργασία επί μακρόν είνε άνωφελής δια τόν ήδη άσθενή όργανισμόν μιας νεάνιδος' αί διανοητική και αύτης δυνάμεις έξαντλούνται είς τοιούτον βαθμόν, ώστε αύτη καταλαμβάνεται υπό άνίας, προσηλωτή τό βλέμμα επί ώρας χωρίς να σκέπτηται τι ή κάθηται πρό των βιβλίων της βεβαρυμένη ή πλανάται από δωματίου είς δωμάτιον και γίνεται τό βασιανιστήριον των περιστοιχούντων αύτην.

Πόσον όμως διάφορον είνε, όταν, παιδιόθεν συνειθισμένη ή νεάνις είς τήν έργασίαν, έναλάσση κατά χρονικά διαστήματα τόν κλάμον και τό βιβλίον δια χρησίμου τινος έργοχειρου, τό όποιον τή παρέχει νέας μόν δυνάμεις προς έργασίαν, είς δέ τό πνεύμα άναψυχήν. «Όσα δέ περισσοτέραν έπιδειξιότητα έχει, όσα ταχύτερον εργάζεται αύτη, τόσα μετά θάρρους και εύθυμίας υπερνική τας δυσκολίας, ως συναντ' κατ' άρχάς επί του έδάφους τούτου. όταν δέ άπαξ μάθη να συμβουλευήται τό πνεύμα έν τή έργασία, αύτη δέν θά είνε πλέον μηχανική, αλλά θά παρουσιάζη είς τήν νεάνίδα νέον όρίζοντα και θά παρέχη είς αύτην άπροσδόκητον άπόλαυσιν. Τό χειροτέχνημα έχει χρυσόν τό έδαφος, πράγματι δέ υπ' ούδενός έπρεπε να περιφρονήται. Τό χειροτέχνημα συντηρεί τήν υπαρξιν χιλιάδων ψυχών, δι' αυτού στολιζόμεν φιλοκάλως τας οικίας μας, επ' αυτού εύρίσκομεν άναψυχήν και διασκεδάσιν μετά κοπιώδη πνευματικήν ή σωματικήν έργασίαν' συχνά-

και μας βοηθεί, όπως δια τών εύτελεστάτων μέσων πράζομεν άγαθοεργίας και μας έπιτρέπει άμέτροτον χαράν τοίς άλλοις να προξενήσωμεν.

Έπιδείξιοι, άκούραστοι χείρες, υπό τής φαντασίας βοηθούμεναι προς άπομίμησιν τής φύσεως, έχουν ήδη παράσχει άριστουργήματα επί του έδάφους τούτου τής γυναικείας τέχνης. Λοιπόν, εμπρός, μετά θάρρους προβώμεν επί του πεδίου τής ενεργείας και εύχρηθώμεν καλήν πρόοδον είς τας φιλοπόνους και έπιτηδείους χείρας!

(Εκ του γερμανικού)

Καλλιόπη Α. Κυριάδου

ΕΚΘΕΣΙΣ ΚΑΛΛΟΝΗΣ

Έν τή πόλει Σπ' άπερασίθη ή σύγκλησις εκθέσεως γυναικείας καλλονής. Η συστάσα προς τούτο εταιρία άναλαμβάνει γενναϊότατα τὰ έξοδα τής μεταβάσεως των διαγωνισθισμένων ώραιών γυναικων, αίτινες όφείλουσι να άποστείλωσι προηγουμένως τήν φωτογραφίαν των, σημειούται έν ταύτ' τήν ήλικίαν, τό όνομα, τήν εθνικότητα και τόν τόπον τής διαμονής αυτών. Η εκθεσις θέλει διαρμέσει δέκα ήμέρας, καθ' ης π' άσα δαπάνη κατοικίας και συντηρήσεως χορηγείται ταις συναγωνιζόμεναις υπό τής άγωνοθέτου έπιτροπής. Κατά τόν δημοσιευθέντα κανονισμόν γίνονται δεκταί γυναίκες από του 18ου — του 35ου τής ήλικίας των έτους, ίνα δέ μη αί μεγ' άνα όνόματα φέρουσι δυσκολευθώσι να εκθέσωσι τήν καλλονήν των, έπετρέπη υπό τής έπιτροπής ή πρόσληψις ψευδωνύμων. Τό άνωτερον βραβείον ώρίσθη είς φρ. χρ. 10,000, τό β' 5,000 και καθεξής, μέχρι του πεντακοσιοδράχμου βραβείου. Μεγάλη συγκίνησις επικρατεί παρά ταις καλλοναίς των πλησιοχώρων τής Σπ' πόλεως.

Ελένη Γεωργιάδου

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΩΝ ENTOMΩΝ

ΤΑ ΠΑΡΑΔΟΣΑ ENTOMA

Ο σής των μαλλίων, όστις έγείρει δεινόν πόλεμον έν ταις σκευοθήκαις ήμών, είναι έν των θαυμασιωτέρων έντόμων. Έρχεται είς τόν κόσμον όλως γυμνός, άνευ τής έλαχίστης τριχός, άνευ ούδενός λέπους, άλλ' έν ο Θεός τ' ήρνήθη ένδύματα, έδωκεν αυτώ τήν ιδιοφυίαν του ένδύεσθαι. Ο σής, εκ γενετής ράπτης, κατασκευάζει έν τ' ά μαλλίω ένδύματα ποικίλα και άλλόκοτα, στολάς παραδόξους.

Ο σής έν μόνον σχέδιον έχει, όπερ ούδέποτε μεταβάλλουσιν οι συρμοί, άλλ' είς ο ή ανάγκη και ή τύχη δίδουσι τό παραδοξότερον σύμπλεγμα χρωμάτων.

Μη λησμονώμεν ότι ο μικρός σής περιπλανάται ως τυχωδιώκτης έν οίς τόποις υπάρχουν μαλλία, όπου έπαιτεί δια τήν σχήματος κυλίνδρου έσθητα του. Τό ένδύμα του τηρεί πάντοτε τό χρώμα του ύφάσματος, παρά του όποιου έλαβεν έλεημοσύνην.

Υπάρχουσι σήτες φέροντες τας παραδοξότερας ένδυμασίας: οι μόν ένδύονται δια ξύλου, φύλλων ή χόρτου, οι δέ δια κόκκων άμμου, κογγυλίων, χαλίκων.

Ο Ρεωμύρος όμιλεί περί σητός πολυ περιέργου, όν έβάπτισε δια του όνόματος σήτα περίπτουον (teigne-falbalas). Τό παράδοξον τουτο πλάσμα ένδύεται δια μικρών φύλλων, άπερ διαθέτει κατά σειράς και τὰ όποια δίδουσι είς τήν έσθητά του όψιν κρινολίνης φυτικής.

Υπάρχει ένυδρος σής, κατασκευάζων ένδυμα εκ κογγυλίων, ών τινα φέρουσι έντός όντα έχοντα ζώην.

Δέν είναι ταυτα παράσιτα, άλλ' αληθώς αιχμαλώτοι, μένοντες κεκολλημένοι έντός του παραδόξου και ιδιοτρόπου τουτου ένδύματος, ου τινος δια παντός άπαρτίζουσι μέρος.

Δέν ήξεύρω διατί ο σής άπέκτησε φήμην κακίας. Έάν αί φθοραί του είναι μεγάλα, τό ένστικτον αυτου είναι άξιον θαυμασμού και ή άθλιότης του άξία οικτου.

Η φύσις ήρνήθη και τούτω ένδύματα, ως και είς τόν άνθρωπον' άλλ' ά πρέπει να τόν μεμφθ' τις, δια τό μαλλίον όπερ υποκλέπτει, όπως κρύψη τήν γυμνότητά του;

ΤΑ ΦΡΙΚΩΔΗ ENTOMA

Η άνθρακόμυια. Αί άκρίδες.

Έάν ήθέλωμεν να καταστρώσωμεν τόν φοβερόν κατάλογον των φρικωδών έντόμων, θ' ά μάς έλειπεν ο χ'ωρος, διότι τουτο παντου εύρίσκεται και παντου διεισδύει. Φαρμακερά έντομα με δηλητηριώδες κέντρον, έντομα καταστρέφοντα, τό πένθος των άγρών μας, ή μάστιξ τής συγκομιδής μας και ο άλλος του έμπορίου και τής βιομηχανίας. Έντομα θεωρούμενα, ως κοινή συμφορά, σ' ά έρωτώ, δέν είνε φρικώδη έντομα; Είδομεν ήδη τήν φυλλοξήραν, τόν έξολοθρευτή των άμπελων μας και ήκολουθήσαμεν έν ταις έρήμοις τής Αμερικής τας φοβεράς παρατάξεις των άγρίων μυρμηκων, πρό των όποιων τό π' άν κρύπτεται ή φύγει.

Δέν είναι φοβερόν έντομον ή άνθρακόμυια (mouche a charbon), ήτις λαμβάνουσα τόν θάνατον από άκαθάρτου και σεσηπότος σώματος, μεταδίδει τουτον είς τόν άνθρωπον, εκπνέοντα μετά τινας ώρας; Δέν είναι φοβερόν έντομον ή μικροσκοπική ψύλλα, ο σαρκούτης ούτος τής Βρασιλίας, όστις εισδύων έν τή σαρκί κολλάται έν ταύτη και επαναλαμβάνει τὰ άφόρητα τραύματά του, πολυπλασιάζων τας δηλητηριώδεις πληγ' άς του, ως περιβρέχει με καταβιβρωσκον ύγρόν και έν αίς επώάζει μάλιστα τὰ ώά του; Τό προσβληθέν μέρος πρήσεται και έξογκούται, ως έν έπαθεν έξ έλεφαντιάσεως, όπως δέ σώσσει τήν ζώην του πάσχοντος, πρέπει ένίστε να άποκόψωσι τό προσβληθέν μέρος.

Άλλ' υπάρχουν έντομον φοβερότερον όλων, επί του όποιου άρμόζει να εκταθώμεν' είνε ή όδοιπορούσα μεγάλη άκρίς τής Ανατολής (criquet). Η διάβασις ταύτης είνε έπιδραμή, ή παρουσία της μάστιξ, ή διαμονή της πληγή και ή άνάμνησις της πένθος.

Ο μέγας ούτος καταστροφεύς είνε γηραιός, ως ο κόσμος. Η σταγών του, φρικωδέτερα του στόματος των σαρκοφάγων ζώων, κατατρώγει τὰ φύλλα των Αγίων Γραφών, οι μακροί του πόδες βαρύνουσι θλιβερώς επί των συγχρόνων χρονικων, ή δέ ιστορία τέλος αναγράφει τας φοβεράς εισβολ' άς του, ως έσημείωσε δια πενήμιου χρονολογίας τας εμφανίσεις τής Χολέρας και των Βαρβάρων.

Η Αλγερία φαίνεται ότι είνε ο τόπος τής φοιτικής προτι-

μήσεώς του' έν έτει 1845, όλαι αί συγκομιδαί τής χώρας ταύτης κατεστράφησαν υπό έπιδρομής τουτων. Ηδη δέ, κατά τό 1870, βροχή άκρίδων έπέφερε τοιαύτην πείναν είς όλην τήν άρκτικήν Αφρικήν, ώστε δια να τραφώσιν οι Αραβες έξέθαπτον τας ρίζας και άνεζήτουν κόκκους κριθής και έντός αυτης τής κόπρου των καμήλων. Έν έτει δέ 1866, άπειράριθμοι σειραί τουτων έξετεινότο, ως άπειρος και σαλευομένη λέπρα, επί τής δυστυχούς άποικίας και επήνεγκον κοινήν συμφοράν, ήτις δέν έλησμονήθη έτι.

Τό φ'ωσ του ήλιου έπιπροσθείται υπό των ζώντων τουτων νεφών. Τό π' άν κατατρώγεται, οι δέ Αραβες μάτην προσπαθούσι να σταματήσωσι δια μεγάλων πυρών και πυκνών καπνών τήν κατάβασιν του φρικτου εκείνου πλήθους των άκρίδων.

Τα πτώματα των έντόμων τουτων, καλύπτουσιν όλόκληρον τήν από Μασκάρας είς Μοσταγανέμ όδόν και πληρούσι τας πηγ' άς, τας διώρυγας και τους ποταμούς, καθίσταται δέ άδύνατον τοίς Αραβιν, όπως ένταφιάσωσι τὰ σεσωρευμένα ταυτα πτώματα.

Μετά τήν καταστροφήν τής Πουλτάβας, ή στρατιά Καρόλου του ΙΒ' παρεκώλυθη υπό νέφους άκρίδων, αίτινες έτύφλων ίππους και ίππεις. Πρός τό 1768, έν Ινδία, είδον διερχομένην πυκνήν στήλην τοιούτων, έχουσαν ύψος μείζον των 80 λευγών. Κατ' άλλην έποχήν, οι Ούγγροι προσέφυγον είς τόν κρότον του τηλεβόλου, όπως διασκορπίσωσι νέφος των πτερωτων τουτων ίλων.

Τα αληθώς φοβερά ταυτα έντομα έχουν τας κοιτίδας των έν ταις Ταρταρικαίς στέππαις και ταις έρήμοις τής Αραβίας. Ο άνεμος τα λαμβάνει κατά χιλιάδας μεταφέρων ταυτα είς Αφρικήν, ένίστε δέ είς Ευρώπην μέχρι και αυτης τής Αγγλίας. Φοβερόν σύριγμα, όμοιον εκείνω των καταιγίδων, άγγέλλει τήν προσέγγισίν των, ο δέ βόμβος τής πτήσεως των, όμοιάζει με τόν μηχανισμόν τής θαλάσσης.

Η έπιδρομή αίφνης σταματ' ά, κατέρχεται και εκτείνεται επί των πόλεων και των έξοχών, επί των ποταμών και των όρέων, επί των χαραδρών και των δασών, επί των έπαρχιών και των κρατ' άν τα γενήματα, αί άγριοκάμβαι, τα γρασίδια, αί άμπελοι, αί μωρέαι, αί συκαί, αί έλαιαι, τό π' άν καταστρέφεται, είς περιφέρειαν δέ είκοσι λευγών ούδέν άπομένει, ουτε κλάδος πράσινος, ουτε φύλλον, ουτε βλάστός. Παντου, επί των λόφων και των πεδιάδων, συσσωρεύονται τὰ πατώματα των άκρίδων, έξαλείφοντα π' άν ίχνος οδου, καλύπτοντα τήν επιφάνειαν των ποταμών και των ρείθρων. Είναι αυται ή καταστροφή και ο άλλος.

Καταβροχθίζουσιν όλόκληρον έπαρχίαν, ως έν αυτη ήτο έν φύλλον, θέλουσι δέ προς βοράν των όλόκληρον αυτοκρατορίαν. Έάν ο κόσμος όλος ήτο μία πεδιάς θά κατέρωγον τόν κόσμον τουτον.

Δια να τιμωρήσωσιν άναμφιβόλως τας άκρίδας τής Αιγύπτου, οι μόν Έβραίοι πολυ εύχαρίστως έτρωγον ταυτας, οι Έλληνες τας επώλουν είς τας αγοράς των και οι Αιθίοπες τας έβράζον, έν ο σήμερον ο Αραβ' άλατίζων και άποξηραινων εύωχεται δι' αυτων, οι δέ Κάφροι τας τρώγουσιν ωμάς, και οι Ούτεν' άτοι τας προτιμώσιν έτηγανισμένας.

Ἵπομονή! θά ἀναμείνωμεν· εὐχαριστοῦμεν δὲ εὐγενεῖς φροντίδας.— Καν Ρ. Τρ. Ἀγγρίγιον. Εὐχαριστοῦμεν δὲ εὐγενεῖς κρίσεις· χρήματα ἐλήφθησαν.—Καν Χ.Κ. Β. Ρέθυμιον. Εὐχαρίστως ἀποστελλομεν.—Κον Ι. Μπ. Κάϊρον. Συνδρομητῆται νέοι ἐνεγράφησαν. Φύλλα καὶ ἀποδείξεις ἀποστέλλονται τὴν προσεχῆ Τετάρτην. Κον Μ. Ζ. Λαρία. Ἀποστέλλεται. Μὴ ἀναμείνητε τὴν ἐσπέρην τοῦ ὄλου, ἔστω καὶ μέρος, εἰ δυνατόν, ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος; Καν Β. Δ. Τόνιδα. Φύλλα ἀποστέλλονται.

ΣΥΜΒΟΥΛΗ

Κατὰ τῆς σκωριάσεως τῶν ἐκ λευκοσιδήρου σκευῶν. Βυθίζετε τὸ σκεῦος ἐντὸς πυκνοῦ ἀσβεστοῦδατος, ἐξαγάγετε αὐτὸ καὶ τὸ ἀφήνετε νὰ στεγνώσῃ. Μετὰ ταῦτα στεγνόνετε διὰ καθαροῦ ράκου, καὶ ἔχετε ταῦτα καινουργῆ καὶ ὠρατα ὡσεὶ ἐξήρχοντο τῶν χειρῶν τοῦ τεχνίτου.

ΣΥΝΤΑΓΗ

Σταφύλι γλυκόν. Ἐκλέξατε μεγάλας καὶ ὠραίας ράγας ὠρίμων σκλήρων σταφυλῶν, ἀφαιρέσατε διὰ ξυλαρίου σπέρτου τοὺς ἐν αὐταῖς κόκκους, θράσατέ τας ἐπὶ μίαν ὠραν. Εἰς αὐτὰς προσθέσατε $\frac{1}{2}$ ὄκ. ζακχάρους διὰ μίαν ὄκαν σταφυλᾶς καθαρισμένης, ἀφήσατέ το νὰ βράσῃ ἐπὶ ἡμίσειαν ὠραν μετὰ τῆς σακχάρους καὶ θέσατε ἐντὸς δοχείων.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Εἰδοποιοῦνται αἱ κ. κ. συνδρομητῆται τῆς Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν ὅτι ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου τὸ γραφεῖον μετεκομίσθη εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ σταδίου οἰκίαν τοῦ κ. Ἀριστείδου Ῥαζῆ. παρὰ τὸ ἀρτοποιεῖον Σίκ.

(Ἐκ τοῦ γραφείου)

ΚΟΡΗ καλῆς οἰκογενείας ζητεῖ θέσιν οἰκονόμου παρὰ τινι οἰκογενεῖα, ἀντὶ μετριωτάτης ἀμοιβῆς. Ἡ διεύθυνσις εἰς τὸ γραφεῖον μας.

Μοὶ ὑπέβαλον σχεδίον τι μηχανισμοῦ τοῦ καθαρισμοῦ τῆς σακχάρους. Ἡ πρώτη ἰδέα ὀφείλεται εἰς ἐμέ. Ὁ σχεδιαστῆς ὁμως εἰς ὃν ἐξέθεσα τὴν ἰδέαν μου δὲν ἀντελήφθη καλῶς.

Θέλετε νὰ ρίψητε ἐν βλέμμα ἐπὶ τῶν χονδροειδῶς διαγραφομένων τούτων σχεδίων. Λέγων ταῦτα ὁ κ. Μωδοῦ ἀνέπτυξε πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ Γιλβέρτου τὸ ἀπὸ μνήμης ὑπ' αὐτοῦ σκιαγραφηθὲν σχεδιογράφημα τοῦ Πέτρου Δαρτουά.

Ὁ Γιλβέρτος καίτοι οὐδὲν ἠνόει ἐκ τῆς ἀπροσδοκῆτου ὑποδοχῆς, ἥς ἐτύγχανε παρὰ τοῦ Μωδοῦ, εὐχαρίστως ὁμως ἐτέθη ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ τελευταίου τούτου μεθ' ἱκανῆς ἀβρότητος καὶ προθυμίας.

Ὁ Γιλβέρτος ἦτον ἄριστος μηχανικός. Ἐν βλέμμα αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ χάρτου ἤρκεσεν αὐτῷ, ὅπως εὐρῆ τὴν κλεῖδα τῆς ἐπινοήσεως Δαρτουά, καὶ καθορίσῃ ἀκριβῶς πάντα ἐκεῖνα τὰ σημεῖα, ἅτινα οὐδὲν ὁ Μωδοῦ ἠνόει. Ἐστράφη λοιπὸν πάραυτα πρὸς τὸν κ. Μωδοῦ καὶ μετ' ἕως ἀφελῆς καὶ γλυκῆ εἶπε: Κύριε, ἐν τῷ ἀτελεῖ τούτῳ σχεδιαγραφήματι ὑποκρύπτεται ἐπινοήσις θαυμασία, πρακτικωτάτη, ἀπορῶ δὲ πῶς μέχρι σήμερον ἡ ἰδέα αὕτη δὲν ἐπῆλθεν εἰς τινά. Μὲ μόνην τὴν διαφορὰν ὅτι τὸ σχεδίον σας τοῦτο εἶνε ὅλως ἀτελές καὶ ἀκανόνιστον. Εὐτυχῶς ἠνόησα ἢ μᾶλλον ἐμάντευσα πᾶσας τὰς ἐλλείψεις αὐτοῦ.

Ὁ κ. Μωδοῦ ἦν ὅλως ὤτα καὶ μειδιάματα. Οὐχ' ἦττον μεθ' ὕψους ἐπιτετηδευμένης μεγαλοπρεπείας ὑπέλαβεν. Δύνασθε λοιπὸν νὰ θέσητε εἰς ἐνεργεῖαν τὴν μηχανὴν ταύτην; Εὐκολώτατα, Κύριε. Ἐὰν ὅθεν δύναμαι νὰ σᾶς φανῶ

Ἐκ τῆς Τοπογραφίας τῆς Βασιλικῆς Ἀλῆς Νικολάου. Γ. Ἰγγλίση

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Παρακαλοῦνται αἱ ἐν τε τῷ ἐσωτερικῷ καὶ ἐξωτερικῷ κ. κ. συνδρομητῆται ἡμῶν, αἱ καθυστεροῦσαι τὴν συνδρομὴν τῶν, νὰ φροντίσωσι καὶ ἐπισπεύσωσι τὴν ἀποστολὴν αὐτῆς, διότι, συμπληρουμένης ἡδὴ τῆς ἀ. ἐξαμηνίας τοῦ Β'. ἔτους, ἡ διαχείρησις τῆς Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν προβαίνει εἰς τακτοποίησιν τῶν βιβλίων καὶ ἐκκρεμῶν αὐτῆς λισμῶν.

(Ἐκ τοῦ γραφείου.)

ΧΡΩΜΑΤΟΠΩΛΕΙΟΝ Μ. Β. ΞΑΝΘΑΚΗ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

13—ὁδὸς Μητροπόλεως—13

Ἐν τῷ καταστήματι τούτῳ εὐρίσκονται ἐλαιοχρώματα καὶ ὕδατοχρώματα ζωγραφικῆς, ἔλαια, βερνίκι, κροπᾶνιον (μουσαμᾶ), χρωστικαὶ παντός εἶδους καὶ ἅπαντα τὰ ἀφορῶντα τὸν καλλιτεχνικὸν κόσμον. Ἐκ τοῦ γερμανικοῦ οἴκου τοῦ δόκτορος Ι. Σοενφὲλδ καὶ Σ.

Ἐστὶ κατασκευάζονται πλαίσια (τελάρια) παντός εἶδους καὶ μεγέθους.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΣΣΑ Ἑλληνίς πεπειραμένη, χρηματίσασα ἐπὶ πολλὰ ἔτη οἰκοδιδάσκαλος ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ζητεῖ θέσιν παρὰ τινι οἰκογενεῖα. Συνιστάται θερμότατα παρὰ τῆς Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν. Πλὴν τῆς Ἑλληνικῆς γνωρίζει καὶ τὴν Ἀγγλικὴν γλῶσσαν. Πληροφορία εἰς τὸ γραφεῖόν μας.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΣΣΑ Γερμανίς ἔχουσα ἀρίστως συστάσεις διδάξασα ἐπὶ πολλὰ ἔτη παρὰ ταῖς ἀρίσταις τῶν οἰκογενειῶν τῆς ἡμετέρας πόλεως, συνιστωμένη θερμῶς καὶ παρ' ἡμῶν, ζητεῖ παραδόσεις. Πληροφορία εἰς τὸ γραφεῖόν μας.

ΓΑΛΛΙΣ διδάσκαλος ἔχουσα καλὰς συστάσεις ζητεῖ παραδόσεις. Ἡ διεύθυνσις εἰς τὸ γραφεῖον μας.

χρήσιμος, διαθέσατέ με, παρακαλῶ, κατὰ τὸ δοκοῦν ὑμῖν.

Θὰ ἴδωμεν, ἀγαπητὲ κύριε Βερνιέ. Ἐχω σχέδια μεγάλης σπουδαιότητος. Δυνατὸν νὰ λάβω ἀνάγκην συνεργατῶν. Θὰ ὁμιλήσωμεν καὶ πάλιν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου. Καὶ εὐγενέστατα ὑπεκλίθη πρὸ τοῦ νεανίου, ὅστις ὅλως ἐκπεπληγμένος, ἀλλὰ ὡς εὐτυχῆς ἀπεμακρύνετο τῆς οἰκίας Μωδοῦ.

Ὁ κ. Μωδοῦ καὶ ἄνθρωπος πρακτικὸς ἐφρόντισε νὰ ἐξασφαλίσῃ ἑαυτῷ τοὺς καρπούς τῆς ἐπινοήσεως Δαρτουά. Ὁ Γιλβέρτος δὲ αὐτὸν ἀντεπροσώπευεν ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης σπουδαῖον εἰσόδημα. Ἐπὶ πλέον ἠγάπα μετὰ παραφροσύνης τὴν Μαρκέλλαν. Ἐὰν ὁ Δαρτουά ἀπέθνησκεν, ὁ Ἀρμάνδος, ὡς προερέθη, ἦτο ἀπλοῦν μηδενικόν. Διατί λοιπὸν νὰ μὴ καταστήσῃ καὶ τὸ τέκνον του εὐτυχῆς, ἀφοῦ καὶ κέρδη ἱκανὰ ἐξησφαλίζοντο αὐτῷ ἐκ τοῦ γάμου τούτου.

Τὴν ἐσπέραν ἡ θυγάτηρ του ἠρώτησεν αὐτὸν ἐρυθριῶσα: Εἶδετε τὸν κ. Βερνιέ σήμερον, πάτερ;

Ναί, εἶπεν ὁ κ. Μωδοῦ ἐκπεπληγμένος. Πρόκειται περὶ σπουδαιοτάτης ὑποθέσεως. Εἶνε νέος εὐφυέστατος καὶ πλήρης μέλλοντος.

Ἡ Μαρκέλλα ἠσπᾶσθη μετὰ χαρᾶς τὸν πατέρα της.

Ἄρθρον θανάτου.

Κατὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα ἡ κατάστασις τοῦ Πέτρου Δαρτουά ἐδεινοῦτο, καὶ ὁ Ἀρμάνδος παρηκολούθει ταύτην μετ' αὐξούσης ἀγωνίας. (ἀκολουθεῖ)